

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: **C. a. s., F., N., IČO: X.**, zastúpený: JUDr. V. Š., advokátkou, Š., Z., proti žalovanému: **V. M., S., T.**, zastúpený: JUDr. M. S., advokátom, U., N., **o zaplataenie 270 681,32 eur s príslušenstvom**, vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn.: 32Cb 321/96-Kl, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. marca 2011, č. k.: 32Cb 321/96-Kl-166, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. marca 2011, č. k.: 32Cb 321/96-Kl-166 **m e n í**, tak že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 2 573,39 eur.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e:

Uznesením z 20. decembra 2010 č. k.: 32Cb 321/96-Kl-155 súd prvého stupňa konanie zastavil s odôvodnením, že nie je daná príslušnosť slovenských súdov na prejednanie a rozhodnutie tejto veci. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací spis vrátil súdu prvého stupňa, nakoľko uznesením z 20. decembra 2010 nebolo rozhodnuté o trovách konania. Odvolanie žalovaného posúdil ako návrh na doplnenie rozhodnutia podľa ust. § 166 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.).

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania, tak že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe ust. § 166 ods. 1 a 2 O. s. p. v spojení s ust. § 167 ods. 2 O. s. p. rozhodol dopĺňacím uznesením o trovách konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie vo veci bolo zastavené. Uviedol, že v danom prípade neaplikoval ust. § 146 ods. 2 O. s. p., pretože pre jeho použitie nie sú splnené podmienky.

Proti napadnutému uzneseniu podal žalovaný odvolanie v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté dopĺňajúce uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodne o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému trovy konania v sume 4 049,49 eur. Uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za nesprávne, pretože má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, resp. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnosť rozhodnutia žalovaný vidí v tom, že súd prvého stupňa žalovanému nepriznal trovy konania, hoci mal žalovaný právo na ich náhradu, pretože žalobca zavinil, že konania sa muselo zastaviť (§ 146 ods. 2 O. s. p.). Nestotožnil sa s právnym názorom súdu prvého stupňa keď zistil, že žalovaný mal trvalé bydlisko na adrese: S., T. od 20. mája 2003, teda po dátume 22. marca 2003, odkedy zostal ako jediný žalovaný v tomto konaní, nebol príslušný na konanie, nakoľko je to v rozpore s § 37 Zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len „Zákon č. 97/1963 Zb.“), nakoľko žalovaný nemá na území SR bydlisko alebo sídlo a ani majetok. Uviedol, že žalovaný je občan Slovenskej republiky a nemožno na neho aplikovať ustanovenia Zákona č. 97/1963 Zb.. S poukazom na § 19 Občianskeho zákonníka má žalovaný procesnú spôsobilosť byť účastníkom konania od začiatku a túto spôsobilosť v priebehu konania nestratil. Na konanie je príslušný konajúci súd podľa § 85a O. s. p.. Ak žalobca podal žalobu proti žalovanému a súd zastavil konanie z dôvodu, že vec nepatrí do právomoci súdu ide o zavinené zastavenie konania žalobcom, a preto patrí žalobcovi náhrada trov konania podľa § 146 ods. 2 O. s. p..

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalovaného podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Predmetom odvolacieho konania je náhrada trov prvostupňového konania. Súd prvého stupňa na rozhodnutie o trovách konania nesprávne aplikoval ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p..

Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný žalobca S., a. s. sa žalobou z 30. júla 1996 domáhal voči žalovanému v 1. rade spoločnosti L., a. s. a žalovanému v 2. rade (V. M..) zaplata istiny vo výške 1 867 279,40 Sk, z titulu zaplata splátok z úverovej zmluvy a vyhlásenia o ručiteľskom záväzku. Uznesením z 26. februára 2003 súd prvého stupňa konanie proti žalovanému v 1. rade, z dôvodu späťvzatia, zastavil, pripustil zmenu návrhu zo sumy 1 867 279,40 Sk na sumu 8 154 545,30 Sk a pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca S., a. s. a na jeho miesto vstúpil súčasný žalobca. V ďalšom konaní súd prvého stupňa skúmal, či je daná právomoc slovenského súdu. Uznesením z 20. decembra 2010 súd prvého stupňa konanie zastavil, z dôvodu nedostatku právomoci slovenských súdov. Na základe návrhu na doplnenie rozhodnutia podľa § 166 O. s. p. (Odvolanie proti uzneseniu č. k.: 32Cb 321/96-KI-155) doplniacím uznesením z 15. marca 2011 rozhodol o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

Všeobecná právna úprava pre rozhodovanie o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania je upravená v ustanovení § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. upravuje výnimky zo všeobecnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 1

písm. c) O. s. p. A to osobitnú úpravu v prípade, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný zaplatiť trovy účastníkov konania. Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, napr. na strane žalobcu ak podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu alebo ako účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh na začatie konania späť (napríklad bez udania dôvodu).

Súd prvého stupňa na daný prípad nesprávne aplikoval všeobecne ustanovenie o náhrade trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c) a žiadnemu z účastníkov nepriznal trovy prvostupňové konania. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že vec nepatrí do právomoci súdu. V danom prípade žalobca podal žalobu proti žalovanému, ktorá nepatrí do právomoci súdu, následne bolo konanie z toho dôvodu zastavené, čím žalobca zaviniť zastavenie konania.

Odvolačný súd dospel k záveru, že na základe uvedeného má žalovaný voči žalobcovi právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 O. s. p., pretože žalobca zaviniť zastavenie konania.

Žalovaný si vyčíslil náhradu trov právneho zastúpenia v sume 4 049,49 eur. Odvolačný súd však žalovanému priznal náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 2 573,39 eur.

Výška tarifnej odmeny podľa Vyhlášky MSSR č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci za jeden úkon právnej služby je 3 970,-Sk vyčíslenej z hodnoty sporu 1 867 279,40 Sk, a to prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd z 24. septembra 1996, účasť na pojednávaní 15. júna 2000 – 3 x 3 970 Sk + 3 x 100 Sk režijný paušál, spolu 12 210,- Sk.

Výška tarifnej odmeny podľa Vyhlášky MSSR č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vyčíslenej z hodnoty sporu 8 154 545,30 Sk za jeden úkon právnej služby – účasť na pojednávaní 18. februára 2004 – 28 959,-Sk + režijný paušál 136,- Sk, t. j. 29 095,- Sk. Náhrada za stratu času za účasť na pojednávaní 18. februára 2004 – 8 polhodín x 567,-Sk je 4 536,-Sk.

Výška tarifnej odmeny podľa Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 31. decembra

2008 vyčíslenej z hodnoty sporu 8 154 545,30 Sk za jeden úkon právnej služby, tak ako si ho žalovaný vyčíslil – účasť na pojednávaní 25. júna 2008 – 28 959,09 Sk + režijný paušál 190,- Sk, t. j. 29.149,09 Sk. Náhrada za stratu času za účasť na pojednávaní 25. júna 2008 - 8 polhodín x 317,-Sk je 2 536,-Sk. Spolu trovy konania sú výške 77 526,09 Sk, po prepočte 2 573,39 eur.

Odvolačí súd žalovanému nepriznal tarifnú odmenu za účasť na pojednávaní dňa 15. júna 2000 vyčíslenú z hodnoty sporu 8 154 545,40 Sk tak ako si ju vyčíslil, ale priznal mu tarifnú odmenu vyčíslenú z hodnoty sporu 1 867 279,40 Sk. Na tomto pojednávaní žalobca podal zmenu návrhu, tým že si proti žalovanému uplatnil istinu vo výške 3 527 494,-Sk a príslušenstvo 4 627 051,30 Sk, spolu teda 8 154 545,30 Sk. Súd túto zmenu návrhu pripustil až uznesením z 26. februára 2003, preto žalovanému priznal tarifnú odmenu za uvedené pojednávanie vyčíslenú z hodnoty sporu 1 867 279,40 Sk. O zmenenom návrhu sa konalo až po právoplatnosti uznesenia z 26. februára 2003. Ďalej žalovanému nepriznal tarifnú odmenu, cestovné a náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní dňa 29. októbra 2003 nakoľko sa žalovaný tohto pojednávania nezúčastnil. Z dôvodu neúčasti účastníkov bolo toto pojednávanie odročené na neurčito.

Žalovaný žiadal, aby mu bolo priznané cestovné s použitím motorového vozidla SEAT Cordoba EČ: X. z N. do B. a späť - 200 km v sume 1 517,60 Sk, za účasť na pojednávaní dňa 15. 06. 2000, 18. 02. 2004 a 25. 06. 2008. Žalovaný žiadnymi dokladmi nepreukázal výšku cestovného, nepredložil technický preukaz od uvedeného vozidla, doklady o tankovaní pohonných hmôt, prípadne knihu jász alebo iný doklad, ktorý by preukazoval použitie motorového vozidla. Odvolačí súd má za to, že žalovaný hodnoverne nepreukázal výšku cestovného v zmysle Zákona o cestovných náhradách, preto mu cestovné nepriznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 220 O. s. p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Právo na náhradu trov odvolacieho konania vzniklo podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. žalovanému, odvolací súd mu však náhradu trov odvolacieho konania nepriznal nakoľko si ich neuplatnil ani nevyčísľil.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2011

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.